

160,000 Td. Hertil kommer imidlertid yderligere, at Konsumen under normale Forhold stadig har været i Stigende, saaledes at man har kunnet regne, at Forbruget vel omtrent steg med 30,000 Td. om Aaret. Naar vi lægge dette til Nedgangen, maa man antage, at Skatten har medført en Formindskelse i Konsumen af henimod 200,000 Td. Spørgsmaalet er nu over for en saa væsentlig Nedgang: Hvad vil Resultatet blive, naar man om 3 Aar kommer til yderligere at forhøje denne Skat med omtrent 50 pCt.? Jeg antager, at det første Aar er det, der har bragt mindst Udbytte; det er sandsynligt, at der vil komme en Stigning, lad os beregne den til 30,000 Td. om Aaret, saa ville vi i Løbet af 3 Aar komme til et Forbrug af 570,000 Td. Nu maa det erindres, at denne Forøgelse af Skatten med 3 Kr., som da indtræffer, vil blive dobbelt følelig, fordi man da i Detailhandelen vil blive nødt til at komme op over de 10 Ore for en halv Bajer, som det stadig har været Bryggeriernes Skæb at komme op over. Jeg antager ganske vist, at Nedgangen just ikke bliver slet saa stor som den, der fulgte efter de 7 Kroners Paalæg, men det er ikke overdrevent at regne med en Nedgang paa lad os sige 100—120,000 Tønder. Det er da klart, at hvis man for at saa den forsøgede Indtægt af 10 Kr. pr. Tønde, skal høde med en Nedgang af 10 eller 120,000 Tønder, bliver det finansielt omtrent lige saa fordelagtigt at blive staaende ved de 7 Kroner. Det vil i hvert Fald blive en stor Skuffelse, hvis man tror, at det at gaa op til 10 Kr. vil bringe en væsentlig større Indtægt end den, man vil saa, ved at blive staaende ved det lavere Tal. Set fra den finansielle Side, vil det rimeligvis være bedre simpelt hen at stryge de 3 Kroner. Lad os nu samtidig hermed se paa Olfskattens Virkninger fra den anden Side, betragte det andet Moment, der er gjort gældende som Motiv til denne Skat, nemlig Hensynet til at lægge en Dæmper paa Drikfældigheden. I de første 5 Maaneder, opløser det sidste Statsregnskab, at Olfskatten indbragte noget over 1 Million; jeg ved ikke nøje, hvad Indtægten var i den sjette Maaned, men jeg antager, at man vil komme Sandheden meget nær ved at gaa ud fra, at Indtægten i de første 6 Maaneder har været i alt omtrent 1,300,000 Kr. Dette vil svare til et Forbrug i det første halve Aar af 185,000 Tønder og altsaa en Nedgang i Konsumen af omtrent 60,000 Tønder. En Nedgang af 60,000 Tønder bayerisk Ol med en gennemsnitlig

Alkoholholdighed af 5,2 pCt. svarer til en Formindskelse af Alkoholforbruget paa 450,000 Potter. Hvorledes er det nu samtidig gaaet med Brændevinskatten? Denne indbragte i Femaaret 1880—85 omtrent 3 Mill. Kr.; i de følgende Aar gik imidlertid Udbyttet meget stærkt ned, og vi kom i et enkelt Aar endog saa ned til $2\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Derefter er Udbyttet steget noget, og vi have i de senere Aar i Reglen haft en Indtægt af Brændevinskatten paa godt og vel 2,600,000 Kr. I det sidste Aar 1891—92 indbragte Brændevinskatten 2,845,000 Kr., hvilket er 267,000 Kr. mere end i det nærmest foregaaende Aar og 224,000 Kr. mere end Gennemsnittet af de foregaaende 5 Aar. Lad os for ikke at overdribe holde os til det sidste Tal. Altsaa samtidig, med at Olfskatten paalægdes, er Brændevinskatten steget med 224,000 Kr., hvilket ved 18 Ore pr. Pot svarer til en Forøgelse af Forbruget med 1,240,000 Potter absolut Alkohol. Medens der i Form af bayerisk Ol er drukket 450,000 Potter mindre, er der i Form af Brændevin drukket 1,240,000 Potter mere, altsaa omtrent 3 Gange saa meget. For hver Pot Alkohol, der er konsumeret mindre i Form af bayerisk Ol, er der konsumeret 3 Potter mere i Form af Brændevin. Det kan altsaa ikke siges, at Resultatet, naar man ser Sagen fra et Afholdsstandpunkt, egentlig er glædelig. Sikkert set er denne Ombytning af Brændevin med Ol heller ikke heldig, thi 1 Pot absolut Alkohol i Form af Brændevin svarer en Skat af 18 Ore, medens 1 Pot absolut Alkohol i Form af Bayeriskøl svarer en Skat af omtrent 1 Kr. Det er altsaa heller ikke for Statskassen heldigt, at Forbruget af Bayeriskøl bliver erstattet med Forbrug af Brændevin.

Jeg kommer nu til Hovedindtægtskilden ikke blot paa § 5, men paa hele Finansloven, nemlig Indførselstøden, hvorunder tillige er indbefattet Røjsukkerafgiften. Udbyttet af denne Indtægtskilde er fra Aar til Aar ikke lidet springende. Allerede i Midten af Halvfjerdserne havde vi her en Indtægt paa omtrent 20 Mill. Kr. I Slutningen af Halvfjerdserne gik Indtægten ned til mellem 18 og 19 Mill. Kr.; den steg derefter paa ny, sank igen og var 1886—87 noget over 23 Mill. Kr. I det følgende Treaar gik den imidlertid op med gennemsnitlig over 1 Mill. Kr. om Aaret, saa at vi kom op paa mellem 26 og 27 Mill., og paa dette Standpunkt har Indtægten i de sidste Aar holdt sig temmelig uforandret. Nu er der paa Forslaget til det kommende Finansaar beregnet, at Indtægterne af Indførselsafgifterne i Forening med Olfskatten skal ind-